



מהדורה שלוש ושמונה

22.4.2021

י' אייר תשפ"א

צוות המערכת

אלון שורץ, ריבי ארצי, ד"ר איריס פינטו,
רקפת גלבוט, נעמה כהן, ענבל לוור



זמן קריאה 60 שניות 

אמ; לק הוא ביטוי סלנג באינטרנט, ראשי תיבות של
"ארוך מדי; לא קראתי".

שימוש רב נעשה בו על מנת להציג את חוסר רצונם של
הקוראים להתאמץ בקריאה ובקשתם ל**תקציר הדברים**.

סקופ הוא מונח בעיתונאות המציין ידיעה חדשותית
מקורית, **חשובה**, **מפתיעה** או מרעישה שנחשפה
באופן בלעדי על ידי גורם עיתונאי כלשהו.

מדובר בחדשות אשר סביר להניח שיעניינו מספר רב של
אנשים ועשויות להיות כאלו המלמדות על **הבט חדש** לגבי
אירוע חדשותי אשר ידוע זה מכבר

scope הוא **תחום**, אזור הנמצא בתוך גבול מוגדר
מסוים מוחשי או תיאורטי כמו תחום ידע - ובמקרה שלנו,
חינוך.

לטובת המצטרפים החדשים, ברוכים הבאים!

על כן **סק;ופ**

מגזין קצר וחדשני בתחום החינוך

"פחד הורס יותר חלומות, ממה שנישלון יהרוס אי פעם" סוזי קסם

לפני כמה חודשים קיבלתי טלפון מבהיל מחבר. הקול שלו היה שבור והוא נשמע מיואש. הוא חווה משבר משמעותי, אחרי אינספור נסיונות עסקיים שלא צלחו, ונקלע לסיטואציה שהרגיש שממנה אין לו מוצא. הוא הרגיש כשלון - לא רק כחוויה, אלא כהוויה.

עזבתי הכל והקשבתי לו מרחוק, מנסה שלא לזרוק סיסמאות של "יהיה בסדר" או "אתה תצא מזה כמו גדול" - אלא פשוט לנסות להבין את התחושות שלו.

ובזמן שאני מקשיב, אני מנסה לחשוב: מה כן אומרים? אילו מילים יכולות לעודד? מה התפקיד שלי בשיחה הזו? ואיך הפחד לא ישתלט על התקווה?

ולאט לאט, מתוך הזדהות עם לא מעט חוויות כשלון אחרות בעברי - הבנתי. ברגעים המייאשים האלו, כשמתקשים ומיואשים ולא רואים את האור - לא ניתן לראות את הפרספקטיבה של מה עשוי לקרות. לעיתים מתרחש שם מאבק פנימי, לעיתים רפיון מוחלט - ובשני המקרים מתאפשר מבט אחר, מגע אחר עם החיים - או עם המקרה שהוביל למשבר. והאפשרות הזו עשויה להוליד דרך חדשה, שלא היינו יכולים ללכת בה, אילולא אותו כשלון. דרך משלנו, מכוחות ייחודיים ותובנות שלא היו נולדות בלעדיו.

'מַאִיגָרָא רָמָא לְבִירָא עֲמִיקְתָּא', ויש (לרוב) גם את הדרך חזרה - זו שהנסיון (וגם הכשלון) ברא. איש חכם אמר לי פעם - כל כשלון שלך מקרב אותך להצלחה הבאה.

ואיך זה קשור לחינוך? כחוט השני: מהתלמידים בביתה, שלומדים כשלון לצד הצלחה - ועד למערכת כולה, שדרושה לה אנרגיה חדשה.

קריאה מהנה וסופ"ש נעים, אלון.



*בלחיצה על הסמל
תעברו חזרה לפה

מה זה? אפשר לנסות?

הנושא השבועי

מה זה בכלל?

כל כותרת היא קישור
לעמוד המתאים

נבשלתי

או שבעצם הצלחתי?

אפשר להגיד 'צמחתי'

בטוח שגיליתי

למה

אני מוכן להיכשל

או אפילו להתרגל

אז אני חוזר למסלול וגם מאלתר

ועל הדרך מתרגל

משתף, מספר,

פותר ומנהל.

אני לא מפסיק לנסות

וזה אפילו מחשל



FAILURE

כִּשְׁלוֹן



כישלון ד"ר איריס פינטו

מתאר מצב בו לא הושגה מטרה מסוימת של אדם או קבוצת אנשים.

כישלון בהגדרתו אינו מנוגד להצלחה, ואף מהווה לרוב תנאי הכרחי לקיומה. דוגמה מובהקת לכך הם ניסיונותיהם הראשונים של תינוקות ללכת – על אף שבתחילה הניסיונות מסתיימים תמיד בכישלון, הרי שההתמדה הופכת את הכישלונות להצלחה – וכידוע, רצף כישלונות בשילוב עם התמדה עשוי להפוך לניצחון.

בשל הגדרות מעורפלות וקריטריונים תלויי הקשר – מצב שנתפס ככישלון בעיני האחד, עשוי להיחשב כהצלחה בעיני האחר.

**ניתן לחלק כשלונות
באופן הבא:**

טעויות שניתן היה למנוע
– כמו לצאת מוקדם יותר
כדי להתחמק מפקקים של
בוקר;

בעיות מורכבות – שמקורן
באופי הלא צפוי של החיים;

כישלונות אינטליגנטים –
המתרחשים כשמנסים ללמוד
דברים חדשים.



זמן קריאה 50 שניות 
166 מילים על

למדתי להיכשל

רקפת גלבוע, מערך המו"פ

כולנו רוצים להצליח ובורחים מכישלונות. זה טבעי. אך כשזה מגיע לכיתה, אנו עלולים להעביר לתלמידינו מסר (גם ללא כוונה) שאין מקום לכישלון – מי שנכשל סימן שהוא לא ראוי להצלחה או שלא התאמץ.

והתלמידים? הם עשויים להגיב לכישלון במחשבות ורגשות קשים, שיפגעו ביכולת שלהם להתמודד עם הכישלון וללמוד מהשגיאות.

מסתבר שילדים רבים מאמינים ש"או שיש להם את זה, או שלא".
ואם הם מאמינים שאין להם כישרון במקצוע מסוים, אז מה הטעם להתאמץ בו?

התפיסה הזו נובעת מאמונה סמויה שאנשים דגולים ומעוררי השראה הם אנשים בעלי כישרון יוצא דופן, ושההצלחה שלהם הגיעה ללא מאמץ – כשהאמת שמה שמייחד אותם, הם נחישות התמדה ומאמץ (למשל ג'יי קיי רולינג, ביל גייטס, תומס אדיסון, בוב דילן, אלברט איינשטיין ועוד ועוד). הם עבדו קשה ולא הפסיקו לנסות למרות הכשלונות.

לכן, לצד ההצלחות והתגליות, חשוב ללמד גם על כישלונות ודרכי ההתמודדות בדרך להצלחה, ולתת לתלמידים כלים לא להישבר מכישלון, כדי שיוכלו להשתמש בו כמנוף ללמידה ולהישגים.

יש!!! נכשלתי!!! 

לומדים להכשל 



הסכם שלום / רחל נפרסטק

**אתמול עשיתי הסכם שלום
עם כשלונותי.**

**הם הכירו בגבולותי האוטונומיים,
ואני הכרתי בגבולותיהם.**

**התחייבנו למנוע פעילות עוינת
בינינו.**

**פתחתי לכבודם את שדות התעופה שלי
ועפתי לחופשי.**



קדימה, היכשלו כדי להצליח

רמי שקד, טכנו-פדגוג, מרצה ומומחה לחינוך טכנולוגי, מפקד בית הספר למקצועות המחשב של צה"ל לשעבר.

אף אחד מאיתנו לא אוהב להיכשל. הרי "תוכנתנו" להצליח. אז הנה לכם מספר עקרונות מומלצים לאימוץ לקראת הפעם הבאה שאתם נכשלים:

זה לא הזמן להתחרט – קבלו את המציאות, אל תתייסרו. זכרו שמי שלא עומד בשער לא חוטף גולים.

התקרבות לא תעזור פה – אני יודע שזה קשה, אבל אחרי כשלון אסור לחפש אשמים.

כישלון הוא שיעור, אבל לא חייבים להיכנס לאותו שיעור פעמיים – נכון לתחקר את הגורמים האמיתיים לכישלון (לא את האשמים) ולגבש לקחים קונקרטיים להמשך (חפשו: רטרוספקטיבה).

חבקו את הפגיעות (Vulnerability) שלכם היו מספיק אמיצים להרגיש שאתם לא מושלמים, הביעו חמלה כלפי עצמכם, היו מוכנים לוותר על מי שאתם אמורים להיות, כדי להיות מי שאתם – צפו בהרצאה של ברנה בראון "כוחה של הפגיעות".

חגגו כשלונות – שתפו את האחרים בכשלונות שלכם. השתתפו במפגשי F*ckup Nights 

וממליץ לשים תזכורת שתקפוץ לכם בנייד אחת לחודש: "אנשים מצליחים נכשלים המון. הם נכשלים הרבה יותר ממה שהם מצליחים, כישלון הוא חלק בלתי נפרד מהיכולת להצליח"



עדיין לא הצלחתי ל...

כשאנו נכשלים אנו נעים בין הרצון לוותר ולהיכנע, לבין הרצון לשוב ולהתמודד בנחישות.

האם נצליח להתיידד עם המסר שקושי, אי הצלחה או כישלון אינם מצב קבוע?

האם נזכור שמכל כישלון וקושי, אפשר לצמוח?



ד"ר טל שריר,
מערך המו"פ

רזי אי ההצלחה

טריקת דלת חזקקקקקהההה... שקט מותח
משתרר, ובפח/על הרצפה/באוויר, שאריות של
מה שלא הצליח להם. אחרי שעה חריץ נפתח
בדלת, וצעדים שקטים נשמעים במסדרון.

השקט המתוח עדין שורר. ואז...
בלב שלנו כל "השדים" מילדותינו מתעוררים,
או שעדר מסיחי הדעת נכנס לפעולה, כדי
להסית את תשומת ליבם מתחושת הכשלון
הנחרץ - "שוב פעם לא הצליח לי".

או שלהקת ה"בואו נדבר על זה" נכנסת
לפעולה, ואנחנו פוצחים בסדרת שיחות ספה
"למה זה קרה... מה אפשר לעשות עם זה...מה
נעשה בפעם הבאה...."

מנסים להוציא אותם מתחושת הכשלון או
לשקוע בה ולנתח אותה מכל זווית אפשרית.

ילדים מתנסים ונפגשים לעיתים קרובות במשהו
חדש (החיים מלאים בהפתעות וגילויים),
וכשלומדים משהו חדש, לא צריך ישר להצליח,
וגם לא צריך ישר לדעת (הרי אנחנו לומדים).

אבל...אפשר לנסות.

ואם לא יצא לנו מה שתכננו, אולי יצא לנו
משהו אחר, ויכול להיות שהוא לא פחות מעניין
וחשוב.

ואולי בפעם הבאה שישמעו טריקת הדלת או
הצעדים החרישיים במסדרון, נסתכל איתם
מזווית קצת אחרת על חווית הכישלון, ונגלה
שאולי מסתתרים בה "רזי אי הצלחה".



"עדיף כישלון מפואר" מחלומות במגירה"

מלי מרטון, מנהלת חדשנות, כותבת על חינוך, חדשנות
וטכנולוגיה

מרבית האנשים לא מגשימים את המטרות שלהם מכיוון שהם מפחדים להיכשל. בכל פעם שאנחנו נדרשים לצאת מאזור הנוחות שלנו, אנחנו נאלצים להתמודד עם הפחד מכישלון, והחששות הללו גורמים לנו להימנעות.

והילדים שלנו? הם מבחינים בהימנעות שלנו.

אז איך נבקש מהילדים בפעם הבאה לנסות שוב אחרי שנכשלו? במיוחד כשהם מתחנכים במערכת, שהדבר הכי גרוע שיכול לקרות לך מבחינה לימודית הוא "נכשל"?

היכולת להתמודד עם כישלון היא מיומנות קריטית לילדים, שגדלים לעולם בו הם יצטרכו להתנסות יותר ויותר – והתנסות פירושה גם התנסות בכשלונות. החדשות הטובות הן שזו מיומנות שניתן ללמד, ע"י התמקדות באמונה עצמית, שליטה, מיקוד למידה וערך.

אז בפעם הבאה שהפחד מכישלון יעצור אתכם, נסו לשאול עצמכם:

למה? למה לא? למה לא אני? למה לא עכשיו?

אחרי שעניתם על זה, נסו גם:

מה יקרה אם אעשה את זה? מה יקרה אם לא אעשה את זה?

ראה ערך
כשלון



”לא המבקר חשוב, וגם לא מי שמצביע על מעידתם של חזקים או על האופן שבו היו צריכים לפעול. השבח מגיע לאנשים הנאבקים בדירה, שפניהם מכוסים באבק, יזע ודם; ששואפים כל הזמן, שטועים שוב ושוב.

מפני שאין מאמץ בלי טעויות; לאלה שמנסים, שמתלהבים, שמקדישים עצמם למען מטרה ראויה; אלה שבמקרה הטוב מצליחים ובמקרה הגרוע נכשלים – אך לפחות עושים זאת בשעה שהעזו וניסו, כך שמקומם לעולם לא יהיה לצד הנשמות הקרות ומוגות הלב שלא ידעו מעולם ניצחון או הפסד.”

**תאודור רוזוולט הבן –
פוליטיקאי, סופר,
חוקר, חייל, חוקר טבע
והנשיא ה-26 של ארה”
ב. מתוך נאומו
בסורבון, צרפת 1910.**

**”תבוסה היא לא
הכישלון הגדול ביותר.
לא לנסות הוא הכישלון
האמיתי.”**

ג'ורג' א. וודברי



👁️ זמן קריאה 40 שניות
126 מילים על

בישראל מותר להיכשל

אורי בנדורי, מנכ"ל
לשעבר של חברות הייטק
בתחום התקשורת,
משקיע הון סיכון -
בעיקר השקעות
ראשוניות בחברות של
טכנולוגיות עמוקות

יש הרבה סיבות להצלחת ההייטק הישראלי, אחת מהן היא האופציה להיכשל. בתרבויות רבות, בעיקר אלו של המזרח הרחוק, כישלון בעסקים נחשב כתם אישי, והפחד להיכשל הוא בלם רב עוצמה על חדשנות ועל הנכונות לקחת סיכונים. בישראל, אנשים רבים (צעירים וגם לא) מפחדים פחות.

הנכונות להסתכן במיזם חדש, להקריב קריירה בטוחה ולסכן חסכונות מוגבלים, היא המנוע שמאחורי הכמות המדהימה של סטרטאפים חדשים בישראל - הרבה יותר מבכל מקום אחר בעולם.

לרב מסתכלים על התקווה להתעשרות ועל השאיפה לכבוד, כמניעים החשובים ביותר של היוצאים לדרך, אך ישנו גם הסיכוי לכישלון: הם אנשים חכמים, הם מודעים היטב לסטטיסטיקה של כשלונות הסטרטאפים, ולמרות זאת בוחרים בה. התרבות הישראלית מקבלת כשלון עסקי, ולא רואה בו כישלון אישי - אם נסכם את תעשיית ההייטק במשפט אחד: עדיף לנסות וליפול מאשר לא לנסות בכלל.



חברות הייטק שנסגרו סללו את הדרך לאלה שהצליחו

ד"ר איריס פינטו

מדי שנה נסגרות בישראל כ-500 חברות הייטק ו-100 מגיעות לאקזיטים. היחס בין הצלחות וכשלונות, הנראה מופרך בתחומי השקעות אחרים, נראה טבעי בהייטק, מאחר והחברות הנסגרות תורמות כוח אדם ויכולות מקצועיות לחברות השורדות.

לדוגמא, נועם ברדין, שהוביל את ווייז להצלחה פנומנלית, ניהל לפני כן את חברת בטר פלייס, שנחלה כישלון צורב.

גברותיי ורבותי, 

מהפך!



עשיתי הצון
חיים
בטעות שלי.

ה.ש.



בלאק אאוט טוטאלי

פרופ' אבי גלבוע, מטפל במוזיקה
ומרצה במגמה לתרפיה במוזיקה
באוניברסיטת בר-אילן

הוא התיישב ליד הפסנתר במרכז הבמה וניגן את היצירה שעליה התאמן במשך כל השנה. לקראת אמצע היצירה שם לב שטעה בשני צלילים, ומשם הכל התנגש והתדרדר, עד לסוף המר: בלאק אאוט טוטאלי. שום דבר – גם לא עידוד הקהל או עיניה הטובות של מורתו – לא הצליח להחזירו למסלול. וזו הייתה הפעם האחרונה שבה הוא עלה על הבמה.

לאחר שנים רבות מצא את עצמו בקבוצת מאלתרים, בג'אם סשן לתוך השעות הקטנות של הלילה. צלילים זרמו מבלי להתכוון, וכפיים נמחאו מבלי שהיה שם קהל.

הז'אנר המוזיקלי מכתוב לנו את הציפיות: נגינה מתווים באופן מדויק וקבוע מראש (קונצרט), או נגינה שלא ידוע מלכתחילה לאן היא אמורה להגיע (ג'אם סשן). מוכתב לנו גם מרחב התמרון בין הצלחה לכישלון: באחד ברור לנו היכן הצלחנו והיכן טעינו, באחר לא ברור אם בכלל יש אפשרות לטעות, שכן כל "חריגה" מהמסלול יוצרת מסלול אפשרי חדש. ולאן מופנה המבט? באחד – כלפי חוץ, אל הקהל והמורה, ובאחר – פנימה – אל עצמך, אל חבריך המנגנים איתך.

ובבית הספר? מתי מתאים הז'אנר ה"קלאסי" שבו יש ציפיות מוגדרות ואיתן, איך לא, החשש מפני אי עמידה בהן וכישלון? ומתי מתאים הז'אנר האילתורי, שבו הזרימה טובה, אך לא ברור מהו הקריטריון להצלחה וכישלון?



לחיי הכישלון

רמי שקד, טכנו-פדגוג, מרצה ומומחה לחינוך טכנולוגי, מפקד בית הספר למקצועות המחשב של צה"ל לשעבר.

"אבא, ה-SMS הגיע" הוא אמר לי.

"אז בוא. קופצים למסעדה שלנו".

ישבנו על הבר.

הברמנית התקרבה ושאלה: "מה תזמינו?"

"אני אקח בירה. ובשבילו, אם אפשר, משהו מתוק בכוס של

בירה, כי הוא עדיין רק בן 17. באנו לחגוג היום".

"איזה כיף", היא אמרה, "מותר לשאול מה אתם חוגגים?"

הסתכלתי על עידן, הוא הסתכל עלי, ולא הבין מה קורה.

חייכתי ואמרתי לה: "באנו לחגוג את הכישלון של עידן

בטסט הראשון שלו". עידן היה בשוק, אדום כמו עגבניה ...

עברו כמה שנים מאז. היום עידן מפקד של אחד הקורסים

היוקרתיים בצה"ל, ממש באותו בית ספר שאני ניהלתי לפני

מספר שנים.

לא מזמן שאלתי אותו: "תגיד, הקטע הזה שהכנסתי לקורסים,

להכשיל את החניכים בכוונה עם שאלות שלא ניתנות לפתרון

רק כדי לתרגל אותם בכשלונות, עדיין מתקיים?"

הוא הסתכל אליי עם חיוך ואמר: "אבא, לא רק שזה קיים, אני

אפילו שכללתי את זה... אצלי בקורס, אחרי האקט הזה,

אנחנו קוראים לכל החניכים למגרש, עומדים במעגל סביב

שולחן עם בקבוקי שתיה, ומרימים כוס לחיי הכישלון. לאחר

מכן, כל אחד מספר בסבב איך הוא הרגיש בתהליך, ומה הוא

לוקח להמשך".

מודה שהתרגשתי.



נכשלתי.

**לפני חודשיים העברתי מופע זום
ל-50 איש.**

**היתה לי שעה לספר להם את
הסיפור שלי, לרתק אותם, לרגש
אותם, לתת להם השראה.
ונכשלתי.
ביג טיים.**



ומה אם... סיעור מוחות מהאבדון

רחל יעקובסון, מערך המו"פ

ניתוח "פוסט מורטם" מתייחס לתחקיר ולהפקת הלקחים שנעשה בסיומו של פרויקט.  ניתוח "פרה-מורטם" הוא תרגיל מחשבתי, שמתקיים בתחילת הפרויקט, ומתבסס על הניסיון לדמיין את הסיכונים והאתגרים האפשריים, שיכולים לגרום לו להיכשל או להשתבש. בתוך התהליך ניתן לזהות בעיות מבעוד מועד, וליצור עבורן תוכנית שתיתן מענה מקדים, תמזער נזקים או תמנע את התרחשותן. בנוסף, ניתוח כזה דורש מאיתנו להתבונן בנושאים מאתגרים או בנקודות בעייתיות, שבדרך כלל אנו נוטים להתעלם מהן או להכחיש אותן.

תהליך פרה מורטום דורש זמן, תיעוד ואת נוכחות כל השותפים בפרויקט (כדי להבטיח שלא ישארו נקודות עיוורון):

1. רשמו את כל הבעיות האפשריות שאתם יכולים לדמיין (גם את הברורות, הלא סבירות, הקטנות והגדולות), וצרו רשימה מפורטת של כל הדברים שיכולים להשתבש.

2. בחרו 10 בעיות מרכזיות: כאלו שעלולות לפגוע בפרויקט באופן חמור // כאלו שסביר שיתרחשו // וכאלו שניתן לשלוט עליהן או לפתור אותן.

3. צרו פתרונות אפשריים ל-10 הבעיות שבחרתם, או הגדירו תוכנית גיבוי למקרה שיתעוררו.

בכל פרויקט יש סיכונים. תהליך פרה-מורטם יכול לסייע לנו לנהל אותם בחכמה.



**ישבתי אתמול
וסידרתי
את כל התבוסות
הקטנות שאספתי
בחיי.
כשעמדו מסודרות
נגלה לי
ניצחון גדול.**

(שמואל כהן)



תודעת צמיחה - עדשה חדשה להתבוננות על כשלון

ריבי ארצי, מערך המו"פ

בואו נודה על האמת - תחושת כשלון היא לא תחושה נעימה. הרי כולנו רוצים להצליח ולהיות טובים בכל מה שאנחנו עושים. יחד עם זאת, לנו המבוגרים יש תפקיד לא פחות חשוב מקידום הצלחה. אנחנו צריכים ללמד את ילדינו להתמודד עם כישלונות ולצמוח מהם. גישה זו מתכתבת היטב עם כישורי העולם המשתנה.

אז מה זה אומר?

לשפר את ההתייחסות שלנו

המבוגרים לכשלונות ///

לדבר עליהם בגלוי, לקדם שיח שעיקרו מכישלון לצמיחה - ולהוות מודל חיקוי לילדינו.

לשאול את השאלות הנכונות ///

מה למדנו מהכשלון? ולא - למה נכשלנו? (מהערכת ביצוע ללמידה).



לשים לב לקיבעון מחשבתי ///

שמשפטים כמו "אני לא טוב ב..." או "אף פעם לא אצליח ב..." או "כולם יותר טובים ממני ב..." , לא יהפכו למנגנון חשיבה ותפיסה קבועים בהתייחס לפעולות בהן הילדים לא מצליחים.

להשתמש בדוגמאות לכשלונות ידועים ///

לדוגמה, לתומס אדיסון היו 1,000 נסיונות כושלים בזמן שהמציא את הנורה. כאשר נשאל: "איך זה מרגיש להיכשל 1,000 פעמים?" , ענה: "לא נכשלתי 1,000 פעמים. הנורה הומצאה ב-1,000 שלבים". או התייחסות של מייקל ג'ורדן, שהודח מקבוצת הכדורסל של בית הספר בו למד: "נכשלתי שוב ושוב בחיים שלי, וזו הסיבה להצלחה שלי".

"להקליל" את הסיטואציה ///

לתת במה שווה לכשלונות והצלחות - לנסות לא ליצור פער גדול בין התגובות שלנו להצלחות לתגובות שלנו לכשלונות. ושימו לב שאין בתגובה מסר סמוי, שעלול להיות גלוי מאד לילדים.



**כשאני ניגש למיזם / פרוייקט / רעיון חדש,
ההנחה הבסיסית שלי היא
שזה לא יעבוד כמו שתכננתי,**

**אז אני יכול
להיות רגוע ולקחת סיכונים.**

Tal Makers , טל בן יוסף,



ארזנו לכם בכשלוון רב 45 דק' של פעילות בנושא

כשלוונות ריבי ארצי, מערך המו"פ

הצעת הגשה

1. הורידו את הגליון בקובץ PDF.
2. בעמוד 6 (הגדרה של כשלוון, ד"ר איריס פינטו) ישנה אמירה המציינת כי לעיתים כשלוון של האחד הוא הצלחה של אחר. עוודדו שיח על אמירה זו.
3. תנו מקום ל"באסה" – צפו בסרטון שמצורף לעמוד 10 (עדיין לא הצלחתי ל...) – עם מי אתם מזדהים ביותר? עם שיר, עם החבר שלצידה ואולי עם המורה?
4. בעמוד 21, שמואל כהן סידר את כל התבוסות הקטנות בחייו ויצר הצלחה גדולה. צרו רשימה של תבוסות קטנות אישיות, שתפו בה ונסו להבין יחד מה המרחק והזמן מהכישלוון עושים לנו.
5. לאורך כל הגיליון שזורים סיפורי כשלוונות של הכותבים. בחרו סיפור אחד וקראו אותו – מדוע בחר הכותב לספר לנו עליו? איזו עצה הייתם נותנים לכותב היום?
6. כשחבר טוב או בן משפחה מספר לכם שהוא נכשל. מה התגובה הראשונה שלכם אליו?



מחברים רעיון לצלילים

רגע לקראת סיום
האזינו איתנו לשיר
לקראת שבת.

בסוף מתרגלים להכל

לחן וביצוע

דודו

טסה

מילים

דודו טסה

וטלי כץ

לחצו ותהנו...

בישלון מתוק? 



הגענו.

זה סוף המהדורה

נתראה בשבוע הבא!

אבל היי,

אנחנו ממש פה!

בקבוצת הפייסבוק שלנו אפשר לשתף במחשבות,

ולוואטספ שלנו אין גבולות...

(כן, ממש זה שקיבלתם ממנו את סק;ופ)



המשימה: להפיץ את הסק; ופ תצליחו???

שלחו לנו את המילה

כשלו

וקבלו הודעה להפצת קישור

ההצטרפות לסק; ופ

זה מגיע לכווווולם ;)

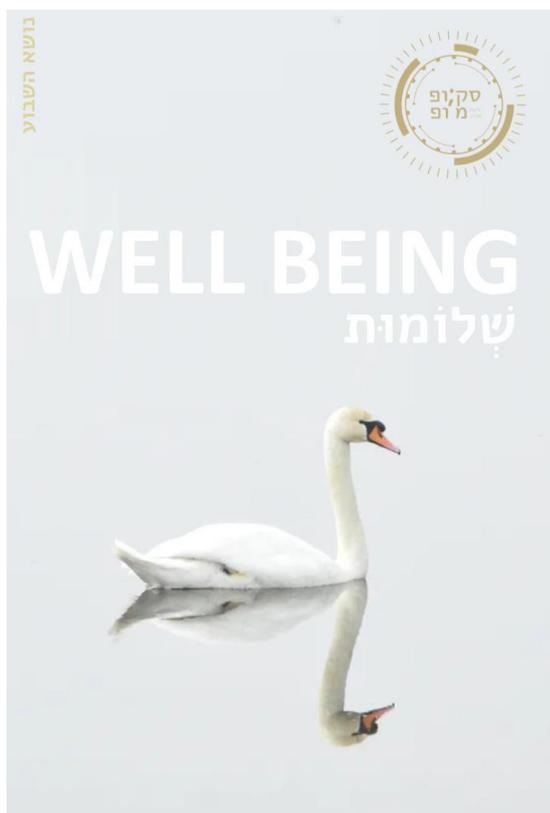
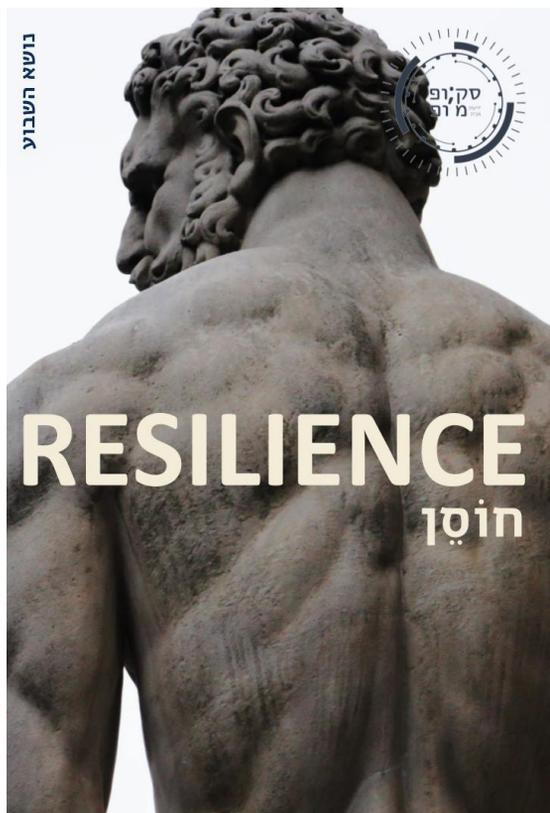
*קיבלתם לראשונה

את המגזין ורוצים

להצטרף לרשימת

התפוצה גם?

לחצו כאן.



פספסת? יש לך הזדמנות שניה לקרוא.



ובשבוע הבא...

מתקיימים